

– спільні проєкти зарубіжних країн. Так, Данія, Швейцарія та Велика Британія спільно фінансують донорську програму допомоги мікробізнесу та самозайнятим особам з Донецької та Луганської областей, спрямовану на адаптацію до наслідків пандемії COVID-19 [5]. Фінансовий грант (до 1000 дол. США) надається тим мікропідприємцям, чий бізнес постраждав від пандемії. Умовами отримання гранту є продовження бізнесу, його адаптація або перепрофілювання відповідно до карантинних обмежень, домінування доходів від бізнес-діяльності у структурі доходів підприємця та його родини, фінансова та соціальна вразливість підприємців.

Таким чином український малий бізнес отримує вагому підтримку з боку міжнародної спільноти. Проте через брак інформації, нестачу ділових та комунікативних навичок не всі суб'єкти малого бізнесу можуть цим скористатися.

Література:

1. EU4Business: The European Union's Initiative. URL: <https://eu4business.eu/> (дата звернення: 26.01.2022).
2. EU4Business: Connecting Companies (EU4BCC). URL: <https://connectingcompanies.eu/index.php/about-eu4bcc/> (дата звернення: 26.01.2022).
3. Fit for Partnership with Germany – 2022. URL: https://ukraine.managerprogramm.de/?page_id=9 (дата звернення: 25.01.2022).
4. Підтримка фінансування малих та середніх підприємств України в рамках програми Німецько-Українського фонду: НУФ. URL: https://ukraine.managerprogramm.de/wp-content/uploads/2018/09/Brochure_GUF2.pdf (дата звернення: 26.01.2022).
5. Програма надання фінансової допомоги для підтримки функціонування мікробізнесу та самозайнятості в умовах епідеміологічної ситуації, пов'язаної з розповсюдженням коронавірусу covid-19 та введенням карантинних заходів: Данська Рада у справах біженців. URL: https://sme.gov.ua/support_programs/finansova-dopomoga-dlya-mikrobiznesu-ta-samozajnyatyh-osib/ (дата звернення: 25.01.2022).

ДО ПИТАННЯ ПРО КРИТЕРІЇ КЛАСИФІКАЦІЇ «МІСТО-БЛИЗНЮКІВ»

Л. О. РАДІОНОВА, канд. філос. наук, доц.,
доц. кафедри філософії і політології

В. О. СЕМКІВ, студентка

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків, Україна*

Актуальність дослідження проблем транскордонного співробітництва спричинена як поглибленням процесу регіоналізації України, прагненням регіонів до розвитку міжрегіональних зв'язків, так і інтеграційними стремліннями України, кінцевою метою яких є її вступ до ЄС. Це зумовлює необхідність дослідження нових форм, механізмів та інструментів впливу і стимулювання транскордонного співробітництва в сучасних умовах євроінтеграції [1, с. 103-105].

Одним із наслідків процесів регіоналізації, що охопили пострадянську Україну, стало бурхливе зростання міжнародних зв'язків окремих міст: формування «пар» так званих «міст-близнюків». Поняття «міста-близнюки» (twin cities) вперше було використано в США і стосувалося двох міст, розташованих на різних берегах річки Міссісіпі – Міннеаполіс і Сент-Пол, що розвивалися як господарські комплекси й доповнювали один одного. З того часу цей термін широко використовувався у науковій літературі для позначення одного з типів міської агломерації. У вітчизняній науці ще з радянських часів поширений подібний, але не збіжний за змістом термін «міста супутники». Річ у тім, що у випадку з «містами-близнюками» йдеться про рівноправний статус обох акторів, у випадку ж з «містами-супутниками», є центр агломерації та її супутники (малі міста, що оточують і «обслуговують» головне місто, і, таким чином, займають підлегле становище). У західній літературі з'явилося безліч споріднених термінів з терміном «міста-близнюки»: «подвійні міста» (double-cities), «міста-побратими» (fraternal cities), «міста-сестри» (sister cities), «поріднені-міста» (related towns), «з'єднані міста» (connected cities), «транскордонні міста» (trans-border cities), «двонаціональні міста» (bi-national cities), «міста-сусіди» (neighbourhood cities), «парні міста» (coupled towns), «міста-партнери» (partner cities), «міста-друзі» (friendship towns), «міста-мости» (bridge-towns) тощо.

Ці терміни використовувалися безсистемно, часто як синонімічні, хоча повного смислового збігу між ними немає. До того ж, вони застосовувалися для характеристики різних видів міжмуніципального співробітництва. Для виділення «міст-близнюків» з усієї маси муніципальних утворень, що беруть участь у міжнародному співробітництві, були сформульовані такі критерії:

1. Ці міста повинні бути розташовані безпосередньо на кордоні, тобто бути прикордонними містами (на противагу, наприклад, містам-побратимам, які можуть бути розташовані на великій відстані одне від одного і розвивати зв'язки між собою не через географічну близькість, а зовсім з інших мотивів).

2. Вони повинні мати спільне історичне минуле, в якому були єдиним цілим або, навпаки, протистояли одне одному.

3. Незважаючи на те, що в процесі попереднього історичного розвитку міста розділили державні кордони, тепер вони повинні прагнути до співпраці.

4. Зазвичай (але не обов'язково), «близнюки» розташовані по різні береги однієї річки, що історично служила природним географічним кордоном між ними. З цієї причини такі «пари» називають «містами-мостами», що символізують зв'язок між різними країнами та народами.

5. Нерідко населення «міст-близнюків» має змішаний етнічний склад і володіє мовами обох етносів.

6. Для співпраці «міст-близнюків» має бути «підведена» певна правова та інституційна опора – відповідні міжнародні угоди, спільні органи управління та координації. В ідеалі там, де це дозволяє характер міждержавних відносин, співпраця між «близнюками» призводить до стирання державних кордонів та їх фактичного злиття в одне міське утворення (за умови збереження умовного адміністративного поділу).

Модель «міст-близнюків» згодом була інституційно закріплена у вигляді створеної у грудні 2006 р. Асоціації міст-близнюків (АМБ) (City Twins Association). Відповідно до статуту АМБ її метою є заохочення взаємодії між «парами» міст у таких галузях як співпраця між міськими адміністраціями, інститутами громадянського суспільства; розвиток місцевої промисловості; створення єдиного ринку праці; реалізація проектів у галузі культури та освіти; просування інтересів «міст-близнюків» на національному та міжнародному рівні [2].

Література:

1. Радионова Л. А. Города-близнецы как форма трансграничного сотрудничества // Транскордонне співробітництво: ключові ідеї та перспективи : Матеріали XXIII Міжнародної науково-практичної конференції (20-22 травня 2016 р.). Чернівці : Чернівецький нац. ун-т, 2016. 172 с. URL : http://econom.chnu.edu.ua/wp-content/uploads/2016/12/CV-SU_Materialy_2016.pdf (дата звернення: 25.01. 2022)
2. City Twin Association Strategy 2010-2020. Narva, 2009. URL : <http://www.citytwins.org/en/page/5/> (дата звернення: 27.01. 2022)

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДВОСТОРОННЬОГО ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Н. Б. РЕШЕТНЯК, канд. екон. наук, доц.,
доц. кафедри загальної економічної теорії
*Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків, Україна*

Ю. В. ЄГОРОВА, канд. екон. наук, доц., доц. кафедри економіки та бізнесу
*Харківський національний університет будівництва та архітектури, м. Харків,
Україна*

В умовах інтернаціоналізації та глобалізації світового господарства набуває актуальності встановлення і регулювання двостороннього торговельно-економічного співробітництва між країнами, що сприятиме їхньому переходу на більш високий рівень розвитку. При цьому першочергового значення набувають два аспекти: розширення зовнішньоторговельного співробітництва та забезпечення сталого розвитку економік країн.

Двостороннє торговельно-економічне співробітництво має низку переваг порівняно із багатостороннім. По-перше, воно не обмежено багатосторонніми нормативами, що означає можливість самостійного вибору країни-партнера та встановлення відносин, які відповідають економічним потребам держав. По-друге, наявність лише двох суб'єктів співпраці припускає взаємну зацікавленість і можливість легше досягти компромісу. По-третє, урахування інтересів економічних проблем двох країн та розробка механізмів протидії різним викликам відбувається значно простіше, ніж у багатосторонніх відносинах.